

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 200. — 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1880. — ΛΕΠΤΑ 10.

Βαρὺ πένθος ἐπέσκηψεν εἰς τὴν βασιλικὴν ἡμῶν οὐ-
χογένειαν, τὸ ὁποῖον συμμέριζεται ὁλόκληρον τῷ ἔθνος.

Ἡ βασιλοῦς ἀπεβίωσε τῇ 20 Ὀκτωβρίου.

Ὁ βασιλεὺς ἀνήγγειλε τὴν ἀπαύσιαν εἰδῆσιν πρὸς
τὸν πρῶτον πύργον διὰ τῆς ἐπομένης πλήρους πατρι-
κοῦ ἄλγους ἐπιστολῆς.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1880.

Κύριε πρῶτον πύργε.

Ἡ προσφιλὴς θυγάτηρ μου Ὀλγα δὲν εἶνε πλέον
ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ. Σήμερον τὴν 4 μ. μ. ἐξεμέτηρε
τὸ ζῆν, ἀφήσασα ἀφ'αὐτὸν Ὀλίφιν εἰς τοὺς Γοιβεῖς Αὐτῆς.
Ἐπιθυμῶ, κύριε πρῶτον πύργε, νὰ γνωστοποιήσῃτε
τὴν θλιβεράν ταύτην εἰδήσιν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν
καὶ τὸ ἐσωτερικὸν, βέβαιος ὢν, ὅτι πᾶσα ἑλληνικὴ
καρδιά θέλει συμμερισθῇ τὴν θλίψιν ἡμῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἐπειδὴ εἶν' ἐνδεχόμενον νὰ διακοπῇ κατὰ
τὰ τέλη τοῦ ἔτους ἡ ἐκδοσις τῆς Ἑστίας,
γνωστοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις
καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ συνδρομητὰς αὐτῆς, ὅτι
συνδρομαὶ διὰ τὸ ἔτος 1881 δὲν εἶνε δεκταὶ
πρὸ τῆς 1 προσεχοῦς Ἰανουαρίου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2241. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'.
Τόμος 1', 26 Ὀκτωβρίου 1880. Ἀριθ. 252 (200). Λεπτά
20. Ἀθῆναις, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀρ.
6, 4^α, σελ. 16. Περιεχόμενα: Ἰ. Σφαγίς τῆς Γενικῆς
Διευθύνσεως τῶν τακτικῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἐπὶ
ἐπαναστάσεως. — Ἄνεν οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ,
βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρασις
Ἀλ. Ρ. Παγκαβῆ). — Οἱ στρεβλωταὶ τῆς μουσικῆς. (Κατὰ
τὸ γαλλικόν). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν
τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἑλίας Σκ. Σούτσου).
— Ἀνάγειον πνεῦμα. — Ἐντυπώσεις. — Ἀληθείαι. — Ση-
μειώσεις. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2242. Ἡ Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη ἐν ἔτει 1880 ὑπὸ Ε. Δ.
Ροῖδου, ἐφόρου αὐτῆς. Ἐν Ἀθῆναις, ἐκ τοῦ βιβλιοπωλείου
Ἀνδρέου Κορομηλᾶ, 1880. 12^α, σελ. 69. [Ἡ ἐκδοσις αὐ-
τῇ, γεγραμμένη μετὰ τῆς ἰδιαζούσης τῇ κ. Ροῖδῃ χάριτος
καὶ δυνάμει λόγου, καταδεικνύει τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν,
εἰς ἣν ἀπὸ ἐτῶν εὐρίσκειται τὸ ἔδρυμα τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιο-
θήκης, ἀνερευθὰ τὰ ἀκτῖνα, ἐξ ὧν ἡ κατάστασις αὐτῇ προ-
ῆλθε, καὶ προτείνει τὰ πρόσφορα πρὸς θεραπείαν αὐτῆς μέ-
σα. Εἶνε δὲ τὸ βιβλίον τετυπωμένον ἐν τῷ τυπογραφείῳ
Ἀνδρέου Κορομηλᾶ μετ' ἄκρας φιλοκαλίας, ἐμφανίσεως
τὰς προόδους, αἱ ὁποῖαι ἐπιτελεῖ ἡ τυπογραφικὴ τέχνη
ἐν Ἑλλάδι].

2243. Ἐκθεσις Σπουρίδων Π. Λάμπρου, Δ. φ. ὕψην-
τοῦ, πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων περὶ τῆς εἰς τὸ Ἄγιον
Ὅρος ἀποστολῆς αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦ 1880. Ἀθῆναι-
σιν, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ «Ἀΐωνος», 1880. 12^α, σελ.
32.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς ἄρχεται δημοσιευομένη ἐν
τῇ «Ἑστίᾳ» ὑπὸ διακεκριμένου λογίου γλαφυρὰ μετάφρασις
ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς «Κωνσταντινουπόλεως» τοῦ Edmondo
de Amicis. Τὸ νέον τοῦτο ἔργον τοῦ διασήμου συγγρα-
φέως, πολλὰς μέχρι τοῦδε ἀριθμοῦν ἐκδόσεις ἐν Ἑλλάδι,
μεταφρασθὲν δὲ καὶ εἰς ἄλλας γλώσσας, εἶνε ἀνάγνωσμα
τερπνότατον ἅμα καὶ διδασκικώτατον. Ἐν αὐτῷ ἀπετυπώ-
θησαν ὅλαι αἱ ἐξοχοὶ ἀρεταὶ τοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ, καὶ δὲν
εἶνε ὑπερβολὴ ἴσως, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἀρίστη πασῶν τῶν
μέχρι τοῦδε περιγραφῶν τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης εἶνε ἡ

παρούσα. Ὑπάρχουσι πολλὰ ἄλλα συγγράμματα σοφώτερα
καὶ ἐπιστημονικώτερα, εἰδικώτερον δὲ καὶ λεπτομερέστερον
πραγματευόμενα τὸ θέμα τοῦτο, ἐν οἷς διακεκριμένην θέ-
σιν κατέχει τὸ τοῦ ἡμετέρου Σκαρλάτου Βυζαντινοῦ. Ἀλλ'
ἡ Κωνσταντινούπολις τοῦ ἡμετέρου συγγραφέως πρόθετο
ἄλλον, πολὺ διάφορον σκοπὸν, καὶ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπέ-
τυχε παντὸς ἄλλου κάλλιον. Ὁ σκοπὸς αὐτοῦ δὲν εἶνε κυ-
ρίως νὰ περιγράψῃ τοπογραφικῶς, ἱστορικῶς ἢ ἀρχαιολο-
γικῶς τὴν τουρκικὴν μητροπόλιν, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ συγκυ-
τρώσῃ εἰς ἓν ὅλον καλλιτεχνικὸν τὰς ἐντυπώσεις, ὅσας προ-
ξενεῖ ἡ μεγαλόπολις αὕτη εἰς τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου, ὅστις
ἐν τῇ ὕψει γεννηθεὶς καὶ ἀνατραφεὶς, ἱστορικῶς καὶ ἰδὼν ἡ
γνωρίσας τὴν Ἀνατολὴν ἄλλους ἢ ἐκ τῶν βιβλίων, ἔρχεται
κατὰ πρῶτον ἐκεῖ. Οὐδεμία εἰδήσις τοπογραφικῇ, ἐθνογρα-
φικῇ ἢ ἱστορικῇ, καὶ ὅπως οὖν ἀξία λόγου, διαφεύγει τὴν
κἀλαμὸν τοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐμβαθεῖν ἢ ἐν-
διατρίβει ἀποκλειστικῶς. Περιγράφει τὰ πάντα, διδάσκει
περὶ πάντων, ἀλλ' οὐκ ὅπως ἀπαυτοῦσιν οἱ σοφοὶ καὶ οἱ
ὀλίγοι, ἀλλ' οἱ πολλοί, τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἀναγινωσκόν-
των, οἵτινες ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἀκριθεῖα καὶ πωλὺς
ἄσκοπον λεπτομέρειαν, θηρεύουσι μᾶλλον τὴν σύντομον,
ἀλλ' οὐκ ἥτιον διδακτικὴν περιγραφὴν ἢ ἐκθεσιν. Σήμερον
μάλιστα, ὅτε τὰ βλέμματα τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἶνε
ἐστραμμένα πρὸς τὴν μυστηριώδη βασιλίαν τοῦ Βοσπό-
ρου, ὁ μὴ γνωρίσας ἐκ τοῦ σύνεγγυς αὐτήν, αἱ μὴ ζητήσῃ
ἄλλον καλλίτερον ὁδηγὸν πρὸς ἱστορίαν αὐτῆς ἢ περιήγησιν
παρὰ τὸ ἔργον, ὃς τινος τὴν μετάφρασιν ἀναλαμβάνει νὰ
δημοσιεύσῃ ἡ «Ἑστία».

Ἐπειδὴ δὲ εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ διακόψῃ ἡ «Ἑστία» τὴν
ἐκδοσὴν τῆς κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους, ἡ διευθύνσις αὐτῆς θὰ
προσπαθῇ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὰ ὑπολειπόμενα νὰ ἐκδο-
θῶσι μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ὅσλλα ὅσον ἔνεστι πλείστορον
μέρος τοῦ τερπνοτάτου ἀναγνώσματος τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως.

Τῇ 24 Ὀκτωβρίου (ἔ. ν.) ἐωρτάσθησαν ἐν Angers
τῆς Γαλλίας τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ στη-
θέντος εἰς μνήμην τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου Πέτρου-Ἰωάν-
νου Δαβὶδ, τοῦ ἐπικαλούμενου Δαβὶδ d'Angers. Ἡ πόλις
Angers ἔχει τὸ «Μουσεὸν Δαβὶδ», ὅπου ἡ Κοπεγχάγη τὸ
«Μουσεὸν Θορβάλτσεν», ἐν αὐτῷ δὲ σῶζονται πολλὰ ἔργα
τοῦ Γάλλου καλλιτέχνου. Ὁ γνωστός συγγραφεὺς Jules
Claretie, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τοῦ στηθέντος ἀνδριάντος,
δημοσιεύει ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τοῦ Temps πικρότατον
ἄρθρον κατὰ τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἣν, ὡς γνωστὸν, ὁ διά-
σημος καλλιτέχνης καὶ φιλέλληνας ἰδωρήσατο τὸ μαυρολεῖον
τοῦ Βόσπορου τὸ μικρὸν τοῦτο ἀριστοτέλεσμα τέχνης ἐστή-
θη, ὡς γνωστὸν, ἐν Μεσολογγίῳ παρὰ τὸν τάφον τοῦ
ἥρωος Σουλῳῦτου, ἑλληνικαὶ δὲ χεῖρες ἠκρωτήριασαν αὐτό.
Μετάφρασιν τοῦ ἁρθροῦ τούτου, περιέχοντος ὁλόκληρον τὴν
ὀδυρσείαν τοῦ ἐν λόγῳ καλλιτεχνήματος, θὰ δημοσιεύσῃ
προσεχῶς ἡ «Ἑστία».

ὑπὸ τὸν τίτλον L'égale de l'homme ὁ Émile de Gi-
rardin δημοσιεύει ἐν τῇ Nouvelle Revue τῆς 15 Ὀκτω-
βρίου τὸ πρῶτον μέρος διατριβῆς τοῦ εἰς ἀπάντησιν τοῦ
πολυκρότου φυλλαδίου τοῦ Ἀλεξάνδρου Δυμᾶ «Les fem-
mes qui tuent et les femmes qui votent». Ὁ ἐπιφανὴς
δημοσιολόγος κηρύττει τὸν πόλεμον τῶν θεωριῶν τοῦ Δυμᾶ,
καὶ ἄλλοτε δὲ ἐδημοσίευσεν κεραυνοβόλᾳ ἄρθρον κατὰ τοῦ
ἐτέρου ἔργου «L'homme-femme», τοῦ ἐν ἔτει 1872 ἐκδο-
θέντος καὶ ἐν μικρῷ χρόνῳ ἀριθμησαντος 43 ἐκδόσεις.

Ἐν τῇ «Ἐμπνευστῇ λέσχῃ» τῶν Ἀθηνῶν ἐξετέθησαν
τρία ἔργα τοῦ ἀπὸ τινος ἐν Ἑλλάδι διατρίβοντος κ. Βολω-
νάκη. Καὶ τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ διακεκριμένου Ἑλλήνος καλ-
λιτέχνου παριστοῦσι θαλασσίας σκηνάς.

Ἦρξατο ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Βυζαντινοῦ ἔπους «Βασι-
λεὺς Διγενὴς Ἀκρίτας» τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Ἀνδρῶν εὐρεθίν-
τος. Ἡ ἐκδοσις τοῦ χειρογράφου γίνεται ὑπὸ τοῦ φιλοπό-
νου λογίου κ. Α. Μηλιαράκη. Γνωστὸν ὅτι χειρόγραφον τοῦ
μνημείου τούτου τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπὶ τῶν Βυζαντι-
νῶν χρόνων ἀνευρεθὲν ἐν Τραπεζοῦντι ἐξέδωκαν οἱ κκ. Ε.
Legrand καὶ Κ. Στάας. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο τῆς Τραπε-
ζοῦντος εἶνε ἐλλιπές ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει, καὶ πολ-
λαχοῦν ἐν τῷ μέσῳ περιέχει χάσματα σημαντικὰ τὸ δὲ ὑπὸ